

[Poul Antonsen.]

nelig de mennesker, der skulle bo i nybyggeriet, og de unge selvstændige erhvervsdrivende, som er nødt til at optage store faste lån. Disse mennesker, disse to grupper, får i særlig grad en betydelig begrænsning af deres forbrug, fordi de skal afholde disse meget høje renteudgifter.

Vi mener altså, at den situation, som vi nu er i, giver os en chance for at få den høje rente nedsat væsentligt, og hvis vi ikke tager chancen nu, er det ikke givet, at den kommer igen hurtigt.

Vi ville finde, at der måtte være mulighed for, at man fra regeringens side optog kontakt med Nationalbanken også om dette spørgsmål og herunder opfordrede Nationalbanken til at forøge obligationskøbene i vinterens løb i takt med udviklingen i valutaunderskuddet og den fremtidige stigning i nettoindbetalingerne til staten, altså kasseoverskuddet.

Når valutaunderskuddet forøges i vinterens løb, vil der komme en yderligere stramning af det danske penge- og kapitalmarked. Netop derfor mener vi, at obligationskøbene må sættes i relation til denne udvikling og finde sted i takt med den. Samtidig må vi jo se i øjnene, at nettoindbetalingerne til staten, kasseoverskuddet, vil blive forøget gennem vinterens kommende måneder, og også herigennem vil der finde en yderligere stramning sted, som ville gøre det yderligere vanskeligt at opretholde beskæftigelsen.

Vi finder altså, at netop disse to forhold må være normgivende for, i hvilket omfang forøgelsen af obligationskøbet gennemføres, og vi vil opfordre til, at dette sker.

Man har fra forskellig anden side været inde på yderligere optagelse af lån i udlandet som et middel. Herom vil jeg kun sige, at det, det drejer sig om, er jo at sætte ting i gang her i landet, forøge produktionen igen, sætte hjulene bedre i gang, og der er jo herfor ikke i særlig grad behov for at købe ting i udlandet. Hvorfor så gå den omvej at optage et lån i udlandet på den ene eller anden måde, fra den ene eller den anden side, og betale nogle renter til udlandet, når det, det drejer sig om, kan klares ved at forøge kreditten, likviditeten, i det danske samfund? Det kan jo altså gennemføres ved, at Nationalbanken for-

bedrer belåningsmulighederne og opkøber obligationer; der er ingen grund til at betale renter til udlandet for at opnå disse ting.

De midler, jeg her har peget på, er jo ikke voldsomme, kraftige midler, som vil medføre en alvorlig risiko for, at den økonomiske vogn, som jeg talte om før, ryger over i den anden vejgrøft, over i en ny kraftig inflation, selv om vi må indrømme, at risikoen for inflation hele tiden lurer omkring hjørnet, og at vi selvfølgelig må være påpasselige. Vi mener derfor, at den finanspolitik, der nu føres, og som vel godt kan karakteriseres som fast, må fastholdes; men ved at gribe ind på de områder, jeg her har omtalt, ved at give vognen dette lille skub, vil vi mene, at mulighederne for at tilpasse tingene, at få tingene rettet op, få den rolige, fornuftige udvikling i gang igen, bliver bedre, og at resultaterne vil være nærmere, hvis vi gør det på et tidligt stadium, end hvis vi venter til længere hen. Vi kan jo risikere, at den udvikling, som vi forventer i udlandet, ikke kommer. Der er heldigvis tegn på, at der nu er et omslag undervejs i udlandet, men sikkerhed for det har vi ikke, og vi kan altså komme til at stå i den situation, at der til foråret er behov for endnu kraftigere påvirkninger fra det offentlige side for at rette situationen op.

Hvis det skulle blive tilfældet, vil behovet naturligvis være større, hvis vi intet væsentligt foretager os i den øjeblikkelige situation, og derfor vil vi mene, at en hurtig lempelse på nuværende tidspunkt af kreditpolitikken vil forbedre mulighederne for at undgå større indgreb til foråret. Men vi må jo samtidig overveje — og det finder vi er rimeligt — hvad vi skal gøre, hvis den gunstige udvikling ikke kommer i gang, og vi mener klart, at det, man må gøre, er at forberede en lempelse af finanspolitikken.

Der er jo meget udbredt kendskab til, at vi fra liberalt centrums side og før også fra Liberal Debats side ustandselig har måttet lægge vægt på og opfordret andre partier og regeringen til at lægge større vægt på finanspolitikken for at undgå en for kraftig inflatorisk udvikling. Nu er vi altså i den situation, at vi må pege på, at hvis arbejdsløsheden stiger for kraftigt, kan det blive nødvendigt også med en lempelse af finanspolitikken, og vi vil her i denne